

Una nova promoció de narradors recupera els temes clàssics de la literatura fantàstica. Carles Terès, Josep M. Arge-mí i Marc Pastor segueixen els passos d'Albert Sánchez Piñol i David Monteagudo, que han estat pioners d'aquesta recuperació. Ara els monstres són persones singulars que se

Novel·la fantàstica L'home llop al Matarranya

Udolant els llops s'entenen

Carles Terès
Licantropia

EDICIONS 1984
252 PÀGINES
16,50 EUROS

Premi Guillem Nicolau

JULIÀ GUILLAMON

L'home llop de París es deia Genis: la queixalada d'un mag el va convertir en mala persona. El del Matarranya és diu Llorenç Oliva i és fotògraf freelance. De jove net va voler mossegar el mestre. La família va tancar l'incident. I ara, que és un home casat, comença a lligar caps i descobreix la seva veritable naturalesa. En aquests darrers anys, el vampir ha passat de ser un senyor amb entrades i capa fins als peus a ser un xicot més o menys desvagat amb un abric d'H&M. Què és avui un home llop? Un paio estrany, que no es fa gaire amb la gent, que remena tractats antics (en la literatura fantàstica clàssica els llibrots els llegien els caçavampirs), un noi raret que enyora la vida lliure.

Ja tenim el tractat de licantropia i l'home llop bona persona. Hi

afegim la llegenda d'un pastoret que va desaparèixer enmig d'una gran mortandat d'ovelles, un casal enrunat amb una habitació tanca-da, un cunyat que de tant en tant desapareix quatre o cinc dies, un origen familiar misteriós, unes referències simpàtiques a lectures i pel·lícules dels setanta (els llibres de Lovecraft publicats per Alianza, *La noche de Walpurgis* de Paul Naschy), un amic paleontòleg que ve a passar el cap de setmana. I, sobretot, un ambient molt ben detallat de poble de frontera, amb un treball de llengua que està molt bé. Amb aquests elements Carles Terès (Barcelona, 1962) va crear el clima d'irrealitat verídica que convé a la història: un exercici a partir del gènere fantàstic que li permet posar a prova les seves condicions d'escriptor novell.

Enfront d'altres novel·les de

senten estranyes davant del món contemporani i les històries sobrenaturals prenen una dimensió més humana. La irracionalitat ja no és una lacra inconfessable i ha esdevingut una potencialitat. L'argument fantàstic permet explorar la identitat i desplegar els significats simbòlics implícits en la vida personal i en els capteniments socials

vampirs i d'homes llop que s'han publicat en els darrers anys, com ara *Brañaganda* (2011), de David Monteagudo, Terès defuig la confrontació entre homes i bèsties, bons i dolents. L'home llop no és algú fora de la llei, ni un venjador, ni un heroi que ha de salvar la seva xicota dels altres homes llop perversos. No és algú enfrontat amb la civilització, amb la ciència i amb la gent. Ben al contrari, i aquesta és potser la màxima originalitat de la novel·la, la licanthropia és un tret d'identitat compartida. Del protagonista, de la família, de la parella, de la família de la parella, de la Poble de la Llobosa, i de la serra. En lloc de matar-lo amb la bala de plata, com és preceptiu, els estudiosos fan costat a l'home llop. La licanthropia és un mitjà de connexió amb la terra i una font de coneixement (potser no calia, però, la referència a Steve Jobs).

Les primeres pàgines amb l'episodi de la visita de mossèn Magi Camprubí al mas de la Roca el 1759 funcionen tan bé que voldries que la novel·la passés més estona al segle XVIII. La transició a l'època actual està ben feta, i els personatges, sobretot el tiet Josep Maria i la tia Encarna, estan molt aconseguits i són creïbles, com tots els del llibre. La novel·la té detalls de crítica contemporània que hi donen vida, com la crítica als camins pintats del senderisme. Bona! |

tat d'aconseguir la puresa i la rege-

Escorpins a l'illa de Fernando Poo

LILIAN NEUMAN

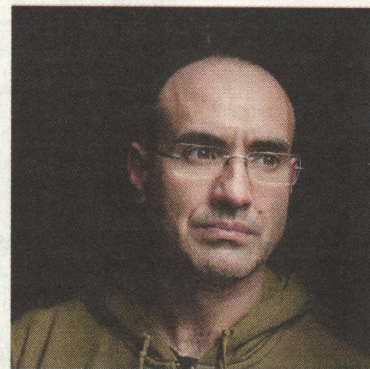
Marc Pastor
Bioko
Traducció al castellà de Josep Escarré

AMSTERDAM / PLANETA
423 / 448 PÀGINES
19,90 EUROS

Marc Pastor (Barcelona, 1977) és un escriptor d'extraordinària força creativa. És l'autor de *La mala dona* (La Magrana / RBA), una trama al voltant de la figura de l'assassina de nens Enriqueta Martí, la vampira del carrer Ponent, que el va vincular amb la narrativa negra. Una societat lícita, ja que la història era una investigació ambientada sobretot en el Raval a començaments de segle XX, el barri on l'Enriqueta vivia i feia els seus tèrbols negocis amb la classe alta. Va ser una de les millors històries que es van publicar sobre aquest cas real. Però, tot i ser una associació lícita, no va ser l'única possible per a aquest versàtil escriptor. Així ho va corroborar *L'any de la plaga* (La Magrana / RBA), en què es va permetre el realisme més versemblant i urbà i la invasió de monstres nascuts d'una pertorbada fantasia (i d'un test innocent).

I aquesta nova història amb què –així ho afirma– ha conquerit un somni, un tema sobre el qual volia escriure i que condensa tot el que l'importa (bé, gairebé tot): la gran aventura en una illa perduda de l'Àfrica, el replicaire, tossut i irreverent policia barceloní que apareix a *La mala dona* (Moisés Corvo), l'assumpte històric-polític (l'Espanya colonial), els aborígens envaïts i atacats per una horrosa criatura, la fantasia, els jocs en el temps...

Bioko és l'altre nom de l'illa de Fernando Poo, situada al golf de Guinea. Un lloc estratègic i, a finals de segle XIX, un espai de confinament, càstig i, encara que no ho sembli, també de redempció-perdició. A aquest indret arriba castigat el futur policia de *La mala dona* i un cop allà es troba amb persones de diferent pes (a més de rebre un especial bateig en forma de picadura d'escorpi; els escorpins tenen un paper important aquí). És llavors quan el capità, tot donant-los la benvinguda, els adverteix: és possible que, sota aquest sol impla-

XAVIER CERVERA

Carles Terès incorpora el català de la Franja com a element central d'una història sobre la identitat

LIBERT TEIXIDÓ

Argemí presenta històries manllevant els personatges mítics de la literatura